

Brønshøj Mesterskabet 2023

BSF (Brønshøj Skak Forening) holder stort set en skakturnering for hvert kvartal i året, og det kan varmt anbefales at deltage.

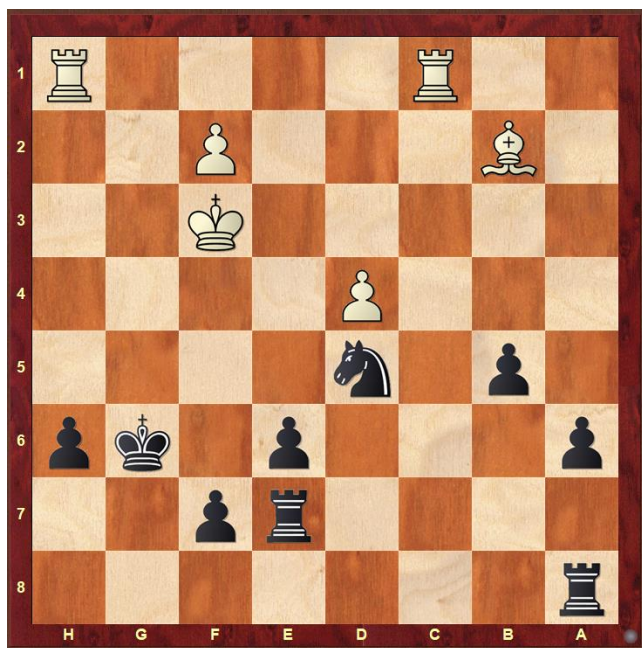
Lokalerne er optimale, stemningen er afslappet og turneringen er altid 'udsolgt' kort tid efter, at de annonceres. Formand Carsten Pedersen og teamet fra BSF har styr på tingene. Det er kort sagt en fornøjelse at komme og spille i deres klub om torsdagen.

Jeg spillede med i gruppe 2, og her følger et kort referat af turneringen. Partifragmenter kan gennemspilles særskilt.

Runde 1:

Hvid mod Morten Rasmussen ELO 1834. Jeg spillede lidt for passivt i en 2 c3 variant af siciliansk og overså en simpel taktisk trussel. Til mit held var der mulighed for at komplicere stillingen, men det var med røde ører, at jeg spillede videre.

Jeg fik opbygget først initiativ og så et angreb, som jeg burde have konverteret til et helt point. Vi ender med følgende stilling, hvor sort skal udføre sit 36. træk med få minutter tilbage til tidskontrollen.

Kan sort spille 36...a5 og lade fribønderne afgøre partiet?

Resultat: 1-0.

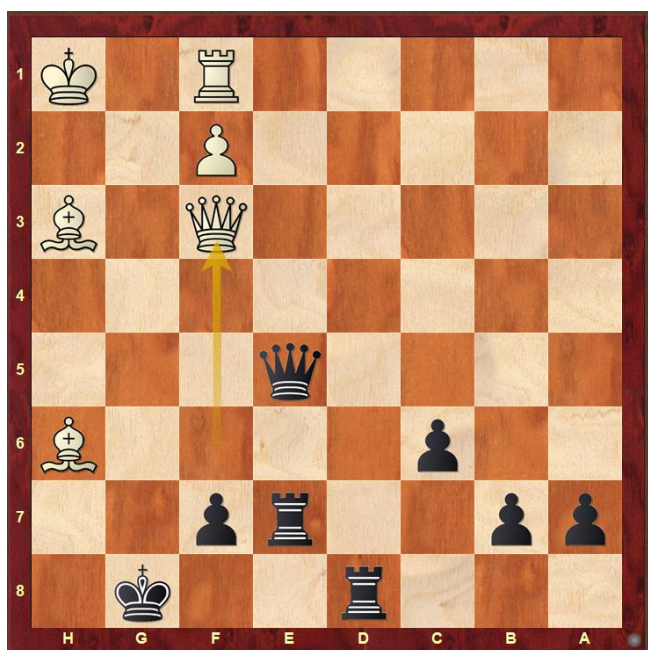
Runde 4:

Hvid mod Thomas Nielsen ELO 1938. En lidt off-beat variant af caro-kann, hvor sort lod sig friste af en bonde på dronningefløjen. Det gav initiativ og angreb, som resulterede i en materiel ubalance. I diagramstillingen er sort i tidnød og har netop taget en bonde på e5:

Hvad er hvids bedste fortsættelse?

Et par træk senere har vi følgende stilling på brættet efter at sort har kæmpet sig tilbage. Angrebet havde jeg ikke spillet præcist. Vi er i træk 36 og sort har få minutter tilbage på uret.

Sort vil gerne bytte dronninger og vinde det efterfølgende slutspil. Skal sort spille 36...Dd5 eller 36...De4?

Resultat: 1-0.

Runde 5:

Sort mod John Holm Nielsen ELO 1958. Jeg var kommet hjem fra Menorca, og mod 1 e4 var der behov for noget andet end skandinavisk. Jeg fik støvet mine gamle noter på fransk af, og det var et godt valg.

Objektivt spillede jeg åbningen lidt for provokerende, og hvid havde flere muligheder for at vinde en sund bonde, som hvid dog ikke havde lyst til at tage.

Efter 25...Ld8 opstod følgende stilling. Hvid har nu igen mulighed for at vinde en bonde.

Skal hvid tage bonden på e5?

Resultat: 0-1.

Runde 6:

Hvid mod Michael Tandrup ELO 1930. Jeg fik ikke spillet den rigtige plan mod sorts såkaldte fort knox variant. Som navnet antyder, så er det solide sager.

Vi fik tændt en fredspibe i en helt lige stilling. Bagefter var jeg ærgerlig på mig selv. Ikke fordi at jeg troede, at jeg uden videre kunne vinde over Michael, men fordi jeg måske snød mig selv for et interessant slutspil, som jeg kunne have lært noget af.

Resultat: ½-½.

Runde 2 (udsat parti):

Hvid mod Anton Marthedal ELO 1991. Igen siciliansk 2 c3 og ganske typisk for varianten, så havnede vi en lige men kompliceret stilling med masser af spil for begge sider.

Sort tog imod muligheden for at ødelægge hvids bondestruktur og forhindre rokaden mod at afgive løberparret. Sort spillede partiet ganske godt, og jeg måtte ofre en bonde for at få aktivt modspil. Efter 33 træk var følgende stilling opstået.

Hvad er sorts bedste træk?

Resultat: 0-1.

Runde 8 (udsat parti):

Hvid mod Magnus Gustafsson ELO 1860.

Russisk forsvar, som er bundsolidt. Jeg havde kigget en solid variant for hvid, og undervejs overså jeg flere muligheder for at presse sort.

En af mine svagheder, som har kostet mange point, og som jeg arbejder på at få bugt med, er, at jeg undervurderer eller helt overser modstanderens trusler. Rent teknisk hedder det profylakse, og det har jeg ikke styr på.

I denne turnering havnede jeg i tre partier i objektivt tabte stillinger, fordi jeg overså modstanderens forholdsvis åbenlyse trusler. Jeg er så blevet bedre til at komplicere stillingerne, når det er gået galt ved eksempelvis at tilbyde materiale mod at få angreb. De færreste kan lide at forsvare sig, og det reddede sejre hjem i alle tre tilfælde.

I denne stilling havde jeg netop spillet 22 Le4.

Hvad er sorts bedste træk?

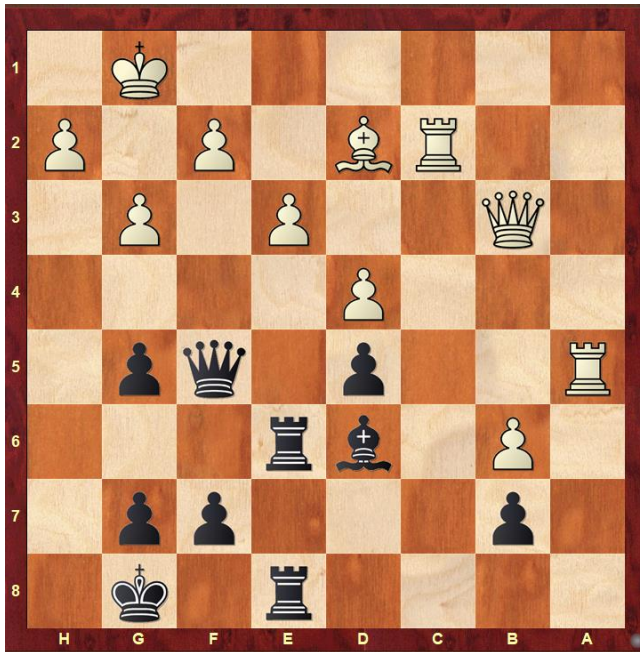
Resultat: 1-0.

Runde 9:

Sort mod Karl-Emil Nielsen-Refs ELO 1981.

Det klart bedste parti i turneringen, og det jeg lærte mest af. Hvid spillede den langsomme opstilling mod slavisk med 4 e3, hvilket giver nogle meget spændende stillinger at spille for begge parter.

I nedenstående stiller er hvid er kommet i tidnød og sort er i trækket med cirka 45 minutter på uret. Jeg brugte 25 minutter uden overhovedet at have sorts bedste fortsættelse som kandidattræk. Det er ret skuffende ikke at finde trækket efter så lang tid. I en lærebog med kombinationsøvelser er jeg sikker på, at jeg ville have fundet trækket.

Sort trækker og vinder (eller rettere: Kunne have trukket og vundet)

Partiet fortsatte og blev afgjort på, at jeg ganske typisk overspillede angrebet og derpå overså hvids fine taktiske gendrivelse.

Resultat: 1-0.

Konklusion:

Skønt at vinde turneringen med 7 / 9 point. Som det fremgår af beretningen og de partier, som nu ligger til skue på hjemmesiden (så kan I selv dømme), så kom i hvert fald 3 point hjem i stillinger, der undervejs var objektivt tabte.

For mig virker det godt at have en konkret turnering sideløbende med et projekt, der handler om at blive bedre til skak. Det psykologiske pres er bare større, når man sidder ved brættet. Motivationen for at bruge tid på at studere de forskellige temaer i studerekammeret (gammelmandsudtryk) bliver større, når det føles lidt som et spørgsmål om 'liv eller død' 😊
Sådan da 😊

Det største forbedringspunkt er at blive bedre til at beregne klart og objektivt. Ikke nødvendigvis langt/dybt. Men særligt stillinger med angreb mod kongen er en udfordring. Her er min tankegang præget af alt for meget præget af optimistisk ønsketænkning 😊